Die Wreedheid Van Sonde, En Die Straf Wat Dit Gekos Het Om Ons Lewens Van Sonde Te Bevry

Dankie, Broer Thom. Sal jy daardie dingetjie al die volume gee wat jy daar het, as jy sal. Ek het amper uitgedraai om hiernatoe te kom vanaand. Ek het die griep. En ek het belowe om hier te wees. En ek het gesê, aan Broer Neville, om Broer Cox te kry om op te kom en hom te sê. Ek het gesê: "Sê vir Broer Neville om voort te gaan en die diens te hê, want ek is so hees. Ek kan kwalik 'n piepgeluid maak."

2 En hy het gesê, teruggekom en gesê: "Jy beter opkom, Broer Bill. Ek glo dit sou 'n goeie ding wees." So, ek—ek is altyd gewillig om een of ander soort poging aan te wend. As 'n . . . ek is regtig te hees om vir julle te preek, maar ek kan met julle praat net 'n klein rukkie, met behulp van hierdie klein toestelletjie hier. Ek . . .

3 Elke keer wanneer ek na Indiana kom, raak ek hees. Ek weet nie hoekom nie, maar ek—ek raak, elke keer, kry 'n verkoue. Dis so laag reg hierbinne. Ek kom af hierin, en dit lyk net asof ek net nie daarvan kan wegbly nie. Ek bid, lyk asof dit in elk geval kom. Maar—maar ek probeer altyd die beste doen wat ek kan met wat ek het om mee te doen. So dit is die manier wat ek altyd probeer het om te maak, die beste wat ons kan. Dis al wat God respekteer . . . verwag, liewer, verskoon my; is al wat Hy verwag.

4 Nou ek vertrou dat—dat ons Here julle almal sal seën en julle 'n groot seëning sal gee dwarsdeur hierdie diens, hierdie Vrydag, Saterdag, en Sondag. Die dienste sal voortgaan vanaand, môre—aand. Nie waar nie, Broer Neville? [Broer Neville sê: "Ja."—Red.] Gaan net reguit voort môre—aand.

5 Ek moet hiernatoe kom, en dan hiervandaan vertrek en oorgaan en praat met 'n groep sendelinge wat in Louisville is. Ek dink—ek dink dis óf sewentien óf sewe—en—twintig volke wat verteenwoordig is by 'n sending saamtrek. Hulle wou hê ek moes 'n paar minute daar oorkant hê môre—aand. Son— . . . Sondagoggend is die . . .

6 Wat is dit? ['n Man sê: "Sou u bid vir hierdie man net hier nou?"—Red.] Lê jou hand reg op hom, broer.

7 Ons Hemelse Vader, ons bid in die Naam van U geliefde Kind, Jesus, net op hierdie tyd, dat U genade vanaand na ons uitgestrek sal word, op die wyse van genesing van ons broer,

die man wat daar sit wat blyk baie siek te wees op hierdie tydstip. U het gesê: "Bely julle foute een aan 'n ander, en bid een vir die ander dat julle genees mag word." En ek bid saam met hierdie mense vanaand, in die Naam van die Here Jesus, dat U ons broer op hierdie tydstip sal genees. Soos ons broer daar staan met sy hande op hom gelê, wat die hand van ons Here Jesus verteenwoordig, en ons voeg ons gebede bymekaar en stuur hulle na U in Christus se Naam, dat ons broer vinnig mag herstel van hierdie siekte wat hy het. Amen.

8 Die Here seën jou, broer. Gee julle almal hom 'n bietjie lug. Hy's soort van 'n bietjie vasgepen daarbinne. Wel, laat hom uitstap. As u wil uitstap, meneer, wel, gaan reguit voort en kry vir u 'n sitplek in die agterkant van die gebou daar, waar 'n bietjie lug kan kry.

9 Nou, die Here Jesus ken al ons probleme. Hy is ons lasversperring.

10 En nou Sondagoggend, vroeg, ses—uur, sonsopkomsdiens. En hoeveel hou van sonsopkomsdienste met Pase? Ons verwag 'n groot seëning. So dan, as die Here wil, sal ek die sonsopkomsdienste hou; dis van ses tot sewe. Dan teruggaan huis toe vir julle ontbyt, terug wees. En om nege—dertig, die gewone Sondagskooldiens, sal Broer Neville hier wees. En onmiddellik na die Sondagskooldiens, sal ek doopdienste hou vir diegene wat gedoop moet word, Paassondagoggend.

11 As julle nog nie gedoop is deur onderdompeling nie, en dit wil doen; en jy's 'n Christen, glo in die Goddelikheid van—van Jesus Christus as die Seun van God; en julle—julle plek in ons gemeenskap wil inneem, om gedoop te word, sou ons bly wees om julle hier te hê Paasoggend, omstreeks tien—dertig, vir onderdompeling. Bring julle kledingstukke. As julle nie enige het nie, natuurlik, wel, veral die vroue, hulle het klede daarbinne, verskillende groottes vir die dames. Ek dink nie hulle het al vir al die mans nie. Maar ons . . . baie bly om julle hier te hê met ons Paasoggend.

12 Dan Sondagmiddag moet 'n begrafnisdiens gehou word, van iemand wat buite in die platteland gewoon het, of iewers van hier, wat was . . . ek glo was bekeer hier onder Broer Neville se bediening hier 'n tyd gelede. Ek glo die naam is East, of so—iets. Hulle het ons gebel van die roudienslokaal af en gevra of ek en Broer Neville en 'n klomp van ons sou kom en sing en die diens te hou vir Sondagmiddag, om twee—uur, by die Mottaz Roudienslokaal.

13 Ek onthou nie die dame, East, Yast of East nie. Baie van julle het dit in die koerant gesien, reken ek, vanaand. En . . . ['n Suster sê: "Broer Bill?—Red.] Ja. ["Dit was Edna Justice; het nogal baie hiernatoe gekom."] Edna Justice, julle mag haar ken. Sy is miskien 'n jong vrou. Is sy? Is dit reg, suster?

["Nege—en—twintig. Uh—huh."] 'n Jong vrou. Ek glo hulle... Haar moeder het my gebel en gesê dat sy twee of drie klein kindertjies agterlaat. Dis regtig baie jammer.

14 Dit wys net die boosheid van—van hierdie sterflike lewe, nie waar nie? Maar in...As sy in Christus Jesus was, is sy baie beter daaraan toe, vanaand, as enige persoon wat in hierdie gebou sit. Sy het net deur die vallei van die skadu van die dood geloop waardeur alle sterflinge moet gaan. En eendag moet ek en jy ook daardie pad reis, maar ons sal nie alleen oor die Jordaan hoef te gaan nie, want Hy is ons Verlosser. So ons—ons...

15 As julle begeer om te kom na die Mottaz Roudienslokaal, wat in Maplestraat is, tussen Walnut en...Nee, ek glo dis Locust en Wallstraat, aan die regterkant soos jy weswaarts gaan. Die...Ek weet nie waar hulle...Wat is die nommer daarvan? [Iemand sê: "221."—Red.] 221. Dis waar die ou Scott en Combs Roudienslokaal was, toe ek jonk was. En dis vir Sondagmiddag, en twee—uur.

16 En dan Sondagaand, die gewone Paasdienste weer hier. Ons sal waarskynlik die—die dood, begrafnis, en opstanding preek, vir Sondagaand. En ons weet net nie wat ons Here gaan doen vir die volgende week wat kom nie, of die dienste sal voortgaan, of net wat, vir die komende week nie. Ons vertrou dat julle almal Sondag hier sal wees—wees, wat kan.

17 Ek herken baie van die predikers hier. Iemand het my vertel dat Mnr. Fuller hier was, wat altyd was...of na ons dienste toe gekom het. Is die man hier? Broer Fuller, is jy nie die man wat my altyd, in New York, van plek tot plek geneem het, afgegaan het na die diens nie? Bly om jou te sien, Broer Fuller. Die Here seën jou.

18 Dan het ek nog 'n klein prediker hier gesien, wat—wat Broer Thom nie geken het nie. Ek het nie eens die seun se laaste naam geken nie, maar ek weet hulle noem hom Junior daaragter. Jackson, Broer Jackson, Junior Jackson, steek net jou laaste hand op, Broer Jackson. Ons is bly om jou by ons te hê. Hy's van onder rondom Elizabeth, Metodiste kerk daaronder, waar ek binnekort 'n diens gaan hou, as die Here wil, voordat ons teruggaan in die veld.

19 Nou die groot oproep na Indië. En alles raak digter en digter, elke dag. Bid vir my.

20 Nou, vanaand, hierdie is Goeie Vrydag. Dis die aand dat wanneer ons...O, ek reken, in Jerusalem, teen hierdie tyd, dis...son is redelik goed op nou, op Sondagoggend. Maar heeldag, het die mense met daardie selfde ou paadjie daar opgekruip waar die kruis die bloederige voetspore van die draer uitgesleep het; trane wat hulle siele pynig, huilende. Baie

groot katedrale, ensovoorts, vandag, het hierdie groot herdenkingstyd gevier. As daar ooit 'n tyd was wat die wêreld behoort te vier, is dit nou, in hierdie uur van nood.

21 En ek wonder of ons suster, sien hierdie klein, ou orrel hier . . . ek—ek is lief vir 'n orrel. Ek is net soort van outyds. En ek—ek wonder of ons 'n akkoord daarop kan kry:

Jesus, hou my naby die kruis.

22 Net een van daardie goeie, outydse, hartliedere, wat ons 'n lang tyd gelede gesing het. En ek wonder of ons almal kan saamsing daarmee. Ek is lief daarvoor.

Daar's 'n kosbare fontein,
Vry vir almal, 'n genesende stroom,
Wat vloei van Golgota se berg.

23 Hoeveel ken 'n vers daarvan, in elk geval? Goed, sing julle almal nou net saam met my. En nou laat ons net die gordyne om ons aftrek, en ons gedagtes fokus op omtrent negentienhonderd jaar gelede, vanmiddag. Wat 'n Offer! Die wêreld het nooit so—iets geken nie. Die hele wêreld geskud! En nou, wil julle nie naby daardie plek bly nie, waar julle in die plek van gemeenskap en seëninge saam met Hom is nie?

24 Laat ons dit nou almal sing, net die outydse manier, nou, moenie . . . Net—net hoe julle dit sou sing as julle alleen was nou. Goed. Broer Thom, help jy my dit lei, sal jy? Ek het nou nie veel van 'n stem nie. En dan, goed. Goed. [Broer Robert Thom help in die sing van *Naby Die Kruis*—Red.]

Jesus hou my naby die kruis,
Daar 'n kosbare fontein,
Vry vir almal, 'n genesende stroom,
Vloei van Golgota se berg.

In die kruis, in die kruis,
Sal my glorie altyd wees;
Totdat my weggeraapte siel sal vind
Rus oorkant die rivier.

25 Terwyl julle julle hoofde buig, as julle sal, laat ons dit nou net regtig stadig neurie. [Broer Branham en gemeente begin neurie *Naby Die Kruis*—Red.]

Naby die kruis sal ek waak . . .
Hoop, vertrou, altyd,
Totdat ek die goue strand bereik,
Net oorkant die rivier.

26 [Broer Thom gaan voort om weer die koortjie, *Naby Die Kruis*, saggies te sing—Red.]

27 Ek wonder of julle net sou wou net nou . . . Niemand het dit vir julle gedoen nie. Ek wonder of julle nie net wil . . . nie julle lewe wil hertoewy aan Christus nie, en: "Here, onthou my. Ek

waardeer U...die moeg, en lyding, bloei, sterf vir my. Ek's onwaardig, maar ek gaan nou my hand opglip, Here, en U sal my sien. Ek wil my lewe hertoegewy hê." God seën jou. God seën jou. Goed. "Wil myself hertoewy aan U net nou, Here, op hierdie Goeie Vrydagaand." God seën julle.

28 Vader, ek bid dat U diegene sal seën wat hulle hande opgesteek het, en hulle wat nie eens die moed gehad het om dit te doen nie. Ons bid dat die algenoegsame Een, vanaand, elkeen van hulle sal seën.

29 Ons dink aan Golgota, God, ons Verlosser, neergelê in die skaamte; afgehaal, oorgegee is in die hande van 'n ryk man wat Sy liggaam geneem het, nadat Pilatus gesmeek is; dit oorkant toe geneem en dit toegedraai in skoon linne om dit in die graf te lê. O God, wat 'n gevoel moes oor daardie arme dissipels gewees het; lyk asof hulle verslaan was op daardie tydstip. Die Een wat hulle soveel vertrou het, was nou weg, maar nie vir lank nie. Net 'n bloeiende Offer, dit was al. Eendag, 'n paar uur later, het Hy opgestaan en toe het vreugde gekom.

30 Help ons, vanaand Here, soos ons in hierdie seisoen is, mag dit op ons wees, dat ons die lyding sal sien, wat dit gekos het vir ons verlossing, die droefheid wat dit gekos het vir ons om gelukkig te wees. En mag ons siele...Vanaand, Here, mag ons onsself aan U toewy, en ons siele gepynig word, om oorkant te kyk en te sien wat kom, O God, wat 'n verskriklike dood. Hoe wreed moet sonde wees! En ek bid, Vader, dat U ons nou saam sal seën.

31 En help U my, O God, as U dienaar wat hier staan met 'n baie swak stem, en U kinders wat wag om iets uit die Woord te hoor. Help my, Here, en breek die Woord van die Lewe, vrylik, aan almal, soos ons ons lewens en ons harte hertoewy. Die trane van ons harte drup af, diep in ons binneste, wanneer ons dink aan die Offer. Help ons nou, want ons vra dit in Christus se Naam. Amen.

32 Wil nou net 'n bietjie hier lees as julle my julle onverdeelde aandag vir net 'n klein rukkie sal gee, en bid vir my. In Jesaja, die 53ste hoofstuk.

33 Ons het waarskynlik, vandag, radio uitsendings gehoor, ensovoorts.

34 Ek het net aan Christus gedink vandag. Ek kon nie help om uit te gaan iewers en net neer te kniel nie. En ek moes net huil, toe ek gedink het aan...toe my gedagtes teruggegaan het om te sien wat gebeur het daar by Golgota.

35 Ek het nie enige van die radio programme gehoor nie, maar miskien het hulle uit die Evangelie gepreek. En miskien sal ons dit môre—aand uit daardie standpunt benader.

36 Maar, vanaand, laat ons teruggaan in die Ou Testament. Ek wil praat oor: *Die Wreedheid Van Sonde, En Die Straf Wat Dit Gekos Het Om—Om Ons Lewens Van Sonde Te Bevry.* In Jesaja 53, die profeet, gesalfd, sewehonderd—en—twaalf jaar voor die koms van die Here, het hy hierdie woorde gesê.

> *Wie het geglo wat aan ons verkondig is?. . . aan wie is die arm van die HERE geopenbaar?*
>
> *Hy tog het soos 'n loot voor sy aangesig opgespruit en. . .'n wortel uit droë grond. Hy het geen gestalte of heerlikheid gehad, dat ons Hom sou aansien nie, en geen voorkoms, dat ons Hom sou begeer nie.*
>
> *Hy was verag en deur die mense verlaat, 'n man van* smart*. . .bekend met krankheid; ja, soos een vir wie 'n mens sy gelaat verberg; Hy was verag en ons het Hom nie geag nie.*
>
> *Nogtans het Hy ons* krankheid *op Hom geneem,. . . ons* smart*—dié het Hy gedra; maar ons het Hom gehou vir een wat geplaag, deur God geslaan en verdruk was.*
>
> *Maar Hy is ter wille van ons oortredinge deurboor, ter wille van ons* ongeregtigheid *is Hy verbrysel; die straf wat vir ons die vrede aanbring, was op Hom, en deur sy wonde het daar vir ons genesing gekom.*
>
> *Ons almal het gedwaal soos skape, ons het elkeen sy eie pad geloop; maar die HERE. . .die ongeregtigheid van ons almal op Hom laat neerkom.*
>
> *Hy is mishandel, hoewel. . .onderworpe was,. . . Hy het sy mond nie oopgemaak nie; soos 'n lam wat na die slagplek gelei word en soos 'n skaap wat stom is voor sy skeerders—ja, Hy het sy mond nie oopgemaak nie.*
>
> *Uit die druk en uit die strafgerig is Hy weggeneem;. . .onder sy tydgenote—wie het daaroor gedink dat Hy afgesny is uit die land van die lewendes? Ter wille van die* oortredinge *van my volk was die plaag op Hom.*
>
> *. . .hulle het Hom sy graf by die goddelose gegee; en by 'n ryke was Hy in sy dood, omdat Hy geen onreg gedoen het nie en* daar *geen bedrog in sy mond gewees het nie.*
>
> *Maar dit het die HERE behaag om Hom te verbrysel; Hy het Hom krank gemaak; as* 'n *siel 'n skuldoffer aangebied het,. . .sy siel 'n skuldoffer aangebied het, sal Hy 'n nakroos sien,* en *Hy sal die dae verleng, en die welbehae van die HERE sal deur sy hand voorspoedig wees.*

37 As ek 'n Skrifteks sou noem, vanaand, sou ek die 6de vers neem.

Ons het almal gedwaal soos skape,...maar die HERE...Ons het elkeen sy eie pad geloop; maar die HERE...het die ongeregtigheid van ons almal op Hom laat neerkom.

38 Ek wil net 'n paar oomblikke praat. Ons is altyd bly wanneer dit kom om die vreugde van die Here in ons midde te hê; en hoe ek saam met julle juig, grootliks. Maar het julle ooit gestop om te dink wat dit gekos het om dit te hê? Het julle ooit besef net die prys wat daaragter is; wat oordeel was en wat die straf van sonde? Hoe wreed moet sonde wees, wanneer dit die Seun van God na Golgota laat gaan het, en God Hom sou tref, en Sy gesig van Hom wegdraai, en Hom slaan, en—en Hy gepynig sou word. Kyk Wie Hy was.

39 Nou ek wil net vir julle 'n klein prentjie teken, deur te praat nou. Laat ons almal 'n klein reis onderneem, vanaand, op 'n klein skip, en laat ons...'n klein ruimteskip, of lugskip. Laat ons 'n honderdmiljoen jaar teruggaan voordat daar 'n wêreld was, voordat daar selfs 'n ster of enigiets was, en daar kan julle niks behalwe ruimte sien nie. En al daardie ruimte was God. In die begin was God.

40 En nou kan ons 'n klein wit Lig sien ontstaan. Ons noem dit, soos, 'n Ligkrans. En dit was die Seun van God, die Logos wat uit God uitgegaan het, in die begin.

41 En toe hoedat Hy daar gestaan het; en Hy, in Sy gedagte, het Hy begin dink aan wat die wêreld sou wees, en Hy het hierdie hele prentjie in Sy gedagte geteken. En Hy het gesê: "Laat daar lig wees."

42 En 'n atoom het verdeel en begin vorentoe breek, en 'n atomiese het afgegaan, die eerste atoom ontploffing. En toe het daardie atome begin akkumuleer totdat dit in uitgebrande steenkool gevorm was, soos die vog, wat dit ook al was, begin breek het, en die atome verdeel het. En na 'n rukkie, was daar 'n ster, of 'n stuk van die...'n missiel wat weggevlieg het en deur die lug getrek het. Hy het dit miskien vir 'n paar miljoen jaar dopgehou, en dit toe gestop. Hy het geen haas gehad nie. Hy het baie tyd gehad, vir altyd. Hy was van die begin tot die einde. Daar was geen tyd by Hom nie. En dan vlieg nog een weg, en Hy stop dit *hier* oorkant.

43 Wat doen Hy? Hy skryf Sy eerste Bybel. Die eerste Bybel wat ooit geskryf is, is geskryf in die hemele, die Diereriem. Dit begin by die maagd, dis hoe Hy die eerste keer gekom het. Dit eindig met Leo die leeu, die tweede Koms. En Hy skryf Sy eerste Bybel.

44 Die tweede Bybel is geskryf, is geskryf deur Henog, en in die piramiede geplaas.

45 Die derde Bybel is geskryf, en die laaste een, is *hierdie* een. [Broer Branham wys na sy Bybel—Red.]

46 God doen altyd dinge in drieë. God is volmaak in drie. Hy is perfek. [Broer Branham maak sy keel skoon—Red.] Verskoon my. Hy is volmaak in Vader, Seun, Heilige Gees. Hy is volmaak in regverdigmaking, heiligmaking, doop van die Heilige Gees. Hy is vervolmaak in Sy drieë.

47 Ons is in Sy gelykenis, so ons is vervolmaak in drie; siel, liggaam, en gees. En ons liggaam word beheer deur—deur senuwees, deur bloed, en deur selle (vlees); drie. Alles vervolmaak in drie.

48 Toe het Hy gesê, nadat Hy dit alles gemaak het, voordat Hy ooit enigiets anders gedoen het . . .

49 Ek kan hierdie klein Ligkrans sien beweeg oor—oor hierdie wêreld, wat slegs 'n verbrande steenkool was, bevrore, daarbuite gehang soos 'n groot ysberg. En Hy het dit oorkant naby die son beweeg. En Hy het dit soos *daardie* begin draai, om die son. Dit het begin smelt, en die groot ysgletsers het losgeskeur. Texas is gevorm, en die pleine daar; soos ons geleer word hoe die ysberge afgekom het daardeur, beste wat die kronoloë kan uitmaak. En toe het die hele wêreld, nadat dit afgeloop het in die Golf van Mexiko, ensovoorts, begin vul met water. "En die wêreld, sonder vorm, en leeg," nou is ons in Génesis 1, sien. Nou, toe, het God beweeg en die land van die waters geskei. En Hy het die lig gemaak.

50 En toe het Hy al Sy skepsels gemaak. Toe, nadat Hy dit gemaak het, het al die bome opgekom, en die plante, ensovoorts. Wat 'n pragtige opset het Hy gehad. Hy het dit liefgehad. Dit was pragtig. En Hy het gedink dit was goed.

51 So Hy kon dit nie net in daardie staat laat nie; Hy moes iets daarby laat. So Hy het gesê: "Laat ons" (meervoud) "die mens maak," meervoud: "na ons eie beeld." "Laat ons die mens maak na ons eie beeld." So toe toe God Sy eerste mens gemaak het, was Hy 'n geesmens. Hy was iets na die orde van God, of die Seun van God, die Logos. Dit was die eerste mens. Toe het Hy die mens mag gegee oor die . . . om al die dierelewe te lei, net soos die Heilige Gees die gelowige vandag lei. "Gaan *hiernatoe*. Doen *dit*."

52 Nou, as ons volmaak in onderdanigheid van die Heilige Gees was, sou God ons lei, deur die Heilige Gees, net soos Adam die diere van daardie dag gelei het.

53 So Hy—Hy het hulle gemaak. En toe, toe Hy het, het Hy beweeg oor—oor die idee toe dat—dat Hy die mens gemaak het uit die stof van die aarde. Daar was geen mens om die grond te bewerk nie, niemand om werk te doen nie, geen fisiese wese nie. So Hy het die mens uit die stof van die aarde gemaak.

54 Nou daar is waar ek dink dat 'n—'n botanis, of—of wetenskap en Christendom, nie teenstrydig is met mekaar nie.

Want, wetenskap sê, die mens het gekom van ander lewe; en ons sê, wanneer jy na 'n mens hier kyk, is hy in die beeld van God. Hierdie is, was nie die beeld van God, om mee te begin nie. Hierdie is die beeld van dierelewe. En Hy...En evolusioniste redeneer dat ons...ek glo nie in die ketting van evolusie soos hulle dit glo nie, almal wat van die enkele sel kom nie, maar ek glo ons evolusioneer, sekerlik, die evolusie een mens van 'n ander. Maar toe toe God dit alles gemaak het, en gekry het...die mens geplaas het in die...

55 Hom gemaak het uit die stof van die aarde, nou, nie in Sy Eie beeld nie. Hy het alreeds die mens gemaak. Toe het Hy die asem van die lewe in hom geblaas, en hy het 'n lewende siel geword. So, die siel van die mens, is die natuur van die gees.

56 Nou, wanneer jy wedergebore word, kry jy nie 'n nuwe gees nie. Jy kry 'n nuwe natuur van daardie gees. Dis dieselfde gees, maar 'n nuwe natuur daarvan. Jy neem twee mense, laat hulle bymekaar staan, altwee lyk dieselfde; en een van hulle is 'n sondaar, en een van hulle is 'n Christen. Een man sê: "Ek het 'n gees dieselfde as wat jy het," sien. Maar een van hulle is anders, sy siel. Sy natuur is anders. Hy is verander.

57 So toe het Hy in hierdie mens ingeblaas. Nou, ek weet nie hoe nie, hoe Hy hom gemaak het nie. Hy—Hy het hom in vyf sintuie geplaas sodat hy sy aardse tuiste kon kontak, en sien, voel, ruik, en hoor. En Hy het hom op daardie manier gemaak. Nou, daardie sintuie was nie om God te kontak nie.

58 Sy sintuig om God te kontak, was sy gees, sy siel was om te kon—..."Die siel wat sondig, die siel sal sterf."

59 Nou, ek gaan 'n lang pad om, om iets te kry, maar ek hoop julle kry elke punt daarvan, sodat julle kan sien presies wat God moes doen by Golgota.

60 Nou toe hierdie mens, dan, toe Hy hom in sy sintuie geplaas het, sy vyf sintuie. En toe, die man, hy was alleen, so Hy het vir hom 'n vrou gemaak, 'n hulpmaat, uit sy sy 'n rib geneem, en 'n vrou gemaak.

61 'n Pragtige tipe daar, alles in tipe, van God wat uit die sy van Christus neem, die Bruid. Sien? God het Adam se sy geopen, 'n rib geneem; wat, 'n man het een rib minder as 'n vrou, in die struktuur van die—die liggaam. En nou het God die sy van Christus geopen, in die...by Golgota, en die Bruid uitgeneem. Die Kerk kom deur die Bloed van Christus, in die Liggaam van Christus in.

62 Dis hoe—hoe ons inkom, en deur geen ander manier nie. Maak nie saak hoe kerk jy aan behoort nie, hoe 'n goeie man jy is nie, hoe 'n goeie vrou jy is nie; jy moet God se algenoegsame Offer aanvaar, Sy voorsiende weg, of jy's verlore. Dis reg. Dis die enigste manier wat jy kan inkom, is Daardeur. Nou, daar's net een weg, en dis die Deur.

63 Jesus het daardie beroemde gelykenis geleer, toe Hy op die aarde was. Hy het gesê die bruilofsmaal was berei en—en elke mens is 'n—'n kleed gegee, en Hy het een man daar gevind sonder 'n kleed. Hy het gesê: "Vriend, wat is jy. . .Hoe—hoekom het jy nie 'n kleed nie?"

64 Nou, die oosterse gebruik daarvan, wanneer die bruidegom elke persoon genooi het, het hy geplaas. . .hy het genooi. As hy vyftig mense genooi het, het hy vyftig klede gehad. En hy het iewers by die deur gestaan, en elke keer as 'n man ingekom het, ryk of arm, het hy die kleed vir hom aangetrek. Dan, het niemand geweet of hulle arm of ryk was nie. Hy, almal, het dieselfde gelyk, onder 'n kleed.

65 En dis hoe God vandag maak. Hy gee die Heilige Gees; wat 'n tipe is. Elke mens wat Hy nooi, ons is almal dieselfde. Nie *hierdie* een aangesien 'n bietjie beter as die ander een, en *daardie* een 'n bietjie hoër as hierdie een nie. Ons is almal dieselfde voor die aangesig van God, almal wat genooi word na die Bruilofsmaal.

66 Toe toe hy ingekom het, en hy een man gevind het nou. . . Nou, daar's net een deur om deur te kom, want daar is waar die klere uitgegee is. En hy het 'n man gevind by die etenstafel, sonder 'n kleed aan. Hy het gesê: "Vriend, wat doen jy hier? Hoekom het jy nie 'n kleed aan nie?" En die man was sprakeloos. Hy het deur 'n venster ingekom, op 'n ander manier. Hy het nie deur die deur gekom nie.

67 En elke mens wat kom deur Christus, in die Liggaam van Christus in, ontvang die Heilige Gees, die kleed. Hy staan net daar, om dit vir jou aan te trek, net so gou as wat jy inkom, sien. Dis wat Hy beloof het en dis wat Hy doen.

68 Nou, terug daar in die—in die begin, in die Eden, toe het Hy 'n vrou vir hom gemaak, of 'n hulpmaat.

69 Nou julle sien hierdie prente in tydskrifte, partymaal, van party kunstenaars. Nou, dis baie swak inspirasie. As julle Eva sou gesien het met hare wat uitstaan soos *daardie*, en, o, wat 'n verskriklike ding, en sê: "Dit was ons moeder," wel, daar sou niemand in die wêreld wees wat dit kon bewonder nie. Ek glo Eva was die mooiste vrou wat ooit op die aarde was. Dis reg. Toe Adam na haar gekyk het, sy, hy—hy. . .Dis net, wel, dit wys daardie karaktertrek kom reguit af deur mense vandag. As dit nie het nie, sou dit omgekeerd wees.

70 So, Adam het Eva geneem as sy vrou. En toe toe sonde ingekom het. . .En ek het my idee van wat dit was. Ek druk dit nie uit in die kerk nie, behalwe as die hou van 'n klassie van 'n sekere soort is, van wat die sonde was in die begin. Maar, in elk geval, toe dit het, het dit hulle geskei van gemeenskap van God.

71 Nou hier is die prentjie wat ek wil kry. Nou toe God besef het, of 'n sekere Engel of 'n sekere Wese opgekom het en God vertel het, dat: "U seun is verlore. Hy, hy het gesondig. Hy het geval."

72 Nou hou die karaktertrek van die mens dop, die eerste ding, is om vir homself 'n godsdiens te maak. 'n Mens, hy het een of ander soort van 'n godsdiens.

73 Ek het gepraat met 'n beroemde man hier in die stad, nou die dag. Gesê: "Jy weet, my godsdiens, Broer Branham, is die onderhou van die Goue Reël." Dis goed.

74 Maar, broer, behalwe as 'n mens weer gebore word, sal hy vergaan. Ja. Hy moet, hy moet weer gebore word. Nou, die Goue Reël is goed; dit, 'n morele mens kan dit doen. Maar dit moet alles in die bonatuurlike lyn wees. En julle sal sien wat God moes doen sodat ons bonatuurlik gebore kon word.

75 Nou toe, toe, hulle gesondig het, het hy—hy vir homself gemaak 'n gods—...'n Woord *godsdiens* beteken "bedekking." Dis asof iets bedek. Hierdie jas is 'n—is 'n—'n morele godsdiens vir my, omdat dit my wese bedek. En julle klere is dieselfde manier. En dis 'n...dis 'n—'n bedekking.

76 Nou let op toe, toe, Adam, sy vyeblare was goed solank as hy nie God hoef te trotseer het nie. Maar toe hy God moes trotseer, het hy besef sy vyeblare was nie goed genoeg nie. En nou, vriend, jy mag dink jy's 'n redelik goeie persoon, sien, en jy mag wees. Dis reg. Maar wanneer jy kom om God te trotseer, jou...as jy nie God se voorsiende Offerande vir jou aanvaar het nie, is jy verlore en jy sal dit weet.

77 Ek het aan hul sy gestaan, hulle sien sterf; die dokter inspuitings in hulle arms sien skiet, om hulle stil te hou. En hulle hoor skree en aangaan. Sê: "O, hulle is net buite hulself."

78 Ek het gesê: "Dok, hou dit asseblief weg, net 'n oomblik langer." Sien? En jy kan hulle hoor wanneer hulle—hulle dink jy's reg.

79 "Daar's 'n weg wat reg lyk vir 'n mens, maar die einde daarvan is die weë van die dood."

80 In elke mens wat nie gebore is nie, nie—wedergebore is van God nie, sal daardie pad van vernietiging gaan. Jy kan dit nie help nie. Jou eie siel lei jou. As jy wedergebore is, is jy verplig om op te gaan. As jy nie wedergebore is nie, moet jy ondertoe gaan. Net jou—jou eie siel sal dit doen. Net soos 'n—'n towerstaf wat 'n deur iewers sal oopmaak; as jy nie die—die staf het nie, sal die deur nie oopgaan nie. As jy nie wedergebore is nie, word jy net verwerp, outomaties. Dis al, nou.

81 En dan wanneer ek—ek daar sien, toe, toe hulle uitgekom het, en God het geweet dat hulle nie voor Hom kon staan nie.

En Hy het geweet. En hulle het weggekruip, weggekruip agterin 'n paar bosse. Tog, bedek, maar hulle het geweet hulle bedekking was nie voldoende nie.

82 En elke man of vrou wat kerk toe gaan. . . Vandag het ek gedink aan die katedrale wat weerklink, en die klokke wat lui, ensovoorts soos daardie; en mense wat na die kerk gaan, en gereedmaak, en die vroue wat hulle Paashoede koop, ensovoorts. Waarby het dit gekom? Goeiste! Hoedat ek nie kan verstaan waar 'n haas enigiets kan te doen hê met die opstanding nie, sien, (nee, meneer) hoe 'n Kersboom enigiets te doen het met die geboorte van Christus nie. Dis heidens, vriende. Ons het van die pad af geraak iewers. Dis reg. Maar nou 'n ware wedergebore man of vrou besef, want daar is lewe binne—in jou, vertel jou dat dit verkeerd is. Is dit reg? [Gemeente sê: "Amen."—Red.]

83 Nou kyk; Adam en Eva. O, goeiste! Wanneer ek daaraan dink, verloor ek die gedagtes van my griep, wat ook al ek gehad het. Wanneer ek dink, ver terug in die begin. Kyk! Jy praat van bloed?

84 Hier nie lank gelede nie, wanneer hulle gedink het nou, in die groot Metodiste raad, om al die Bloedliedere uit die Metodiste gesangboek te haal. Gesê: "Dis nie 'n slagblok godsdiens nie." Gesê: "Ons wil nie. . . Ons wil iets mooi en waardig hê." Broer, dis nie hoe God dit ontvang nie. Dis óf. . .

85 "Wanneer Ek die bloed sien, sal Ek by julle verbygaan." Bloed! God, enigste plaasvervanger wat daar is, is in slegs. . . "Die lewe lê in die bloed. Jy mag die vleis daarvan eet, maar die bloed daarvan, wat die lewe daarvan is, stort dit op die grond uit." Sien, nie die lewe eet nie.

86 Let op hoe mooi! Hoe ek dink daaraan! Toe het God gedink: "Nou kom hier na buite, Adam en Eva. En voordat Ek julle kan uitbring, sal Ek iets moet doen." So Hy gaan daar oorkant op die heuwel en kry 'n skaap; maak hom dood, trek die vel van hom af, laat hom sterf.

87 Want, God moet Sy Woord hou, maak nie saak hoe 'n goeie man jy is nie, hoe 'n goeie vrou jy is nie, wat jy is nie. Dis, God, God moet Sy Woord hou.

88 Dis waarom die maagd Maria moes opgaan, op die Pinksterdag, en die doop van die Heilige Gees ontvang, net soos die res van hulle gedoen het, omdat sy hier 'n sterfling gebore was en wedergebore moes word voordat sy na die Hemel kon gaan. Amen.

89 Nou kyk, dame, laat ek vir jou sê. Net omdat die tye verander het, het God nie verander nie. Jy kom enigiets kort daarvan, is jy verlore. Sien? Nou, ek praat net ten behoewe van wat God gedoen het negentien honderd jaar gelede, vandag, op

Golgota, om jou te wys watter Offer gemaak moes word, om dit te betaal, en dis God se weg. Nou daar's 'n weg wat reg lyk; maar God het 'n voorsiende weg. As jy altyd gaan in God se voorsiende weg, sal jy nooit verkeerd gaan nie.

90 Soos as jy begin gaan na Indianapolis, of oor die brug, en jy sê: "Wel, hier, is dit Louisville daar oorkant?" "Ja." En as jy net reg oorgaan *hierdie* kant toe; sal jy gou vasgevang word. Dis reg. Jy beter die bloudruk kry, die kaart, dit bestudeer en sien na watter kant toe jy gaan.

91 En, dan, *Hier* is God se bloudruk na Heerlikheid. Bestudeer Dit. Daar is Dit. Dis Bloedbesprinkel die heelpad. Jy kan nie die spoor verloor, as jy die Bloed volg nie. Amen! Nou kan julle sien. Sien? Bly net reg by die Bloed en julle sal reg wees, want daar's 'n bloederige voetstap elke tree van die weg.

92 Nou let op hoe God destyds, voordat Hy dit kon doen, nou Hy kon staan of...Hulle self sou staan om te ontvang, sou Hy hulle reg nou doodmaak. Hy moes, want Hy is soewerein. Hy moet Sy Woord hou. Hy het gesê: "Die dag wat julle daarvan eet, daardie dag sterf julle." Dit het dit vir altyd afgehandel.

Dan kan ek Hom destyds sien, toe Hy daardie skape doodgemaak het. Julle sê: "Was hulle skape, Broer Branham?" Ek glo dit. Hy was die Lam wat geslag was van die grondlegging van die wêreld af.

93 En dit was 'n skaapvel; neem en hulle teruggegooi in die bosse, en hulle gesê om "Draai toe in hierdie, en kom uit, en om te ontvang."

94 En ek kan Adam en Eva hierdie ou bloederige, slap velle om hulle sien trek. Kon julle jul voorstel! 'n Pragtige, lieflike liggame van daardie twee perfekte mense, nou toegedraai in bloederige skaapvel. Ek kan hulle daarbuite sien staan.

95 God het gesê: "Adam, omdat jy na jou vrou geluister het in plaas van na My, dan, Ek het jou uit die stof geneem, en na stof sal jy terugkeer."

96 En: "Eva, omdat jy geluister het na die—die slang in plaas van My, wel, jy het lewe gebring...die lewe uit die wêreld geneem, jy sal lewe in die wêreld moet inbring. Ek sal jou verdriet vermenigvuldig, en jou begeertes sal wees na jou man," ensovoorts.

97 En Hy het toe gesê: "Slang, omdat jy dit gedoen het, regop geloop het..." Hy was nie 'n reptiel nie. Hy was 'n dier, regop geloop, meer subtiel as al die diere van die veld. Ondersteun my, dis Skrif. Regop geloop, soos 'n mens, en hy het haar verlei. En Hy het gesê: "En omdat jy dit gedoen het, af kom jou bene, en op jou maag sal jy gaan, al die dae van jou lewe. En stof sal jou vleis wees."

98 En net daar was hulle; oordeel. God moes Sy oordeel hou, want Hy het dit gespreek. En Hy is God; Hy kan nie terugstaan daarop nie. Hy moet bly. . . Om God te wees, moet God Sy Woord hou. Dis reg.

99 So daar kan ek my voorstel om daardie arme klein Eva te sien, toe sy na Adam gekyk het, haar lang blonde hare wat teen haar rug afhang. Daardie groot, helder, blou oë wat gelyk het soos die hemele, waar God hulle gemaak het, die trane wat aftap, wat meng met die bloed op die kledingstukke, en onder om haar liggaam slaan, Eva. Adam, met sy sterk liggaam, het haar gevang en haar oorgeleun op sy bors, en daar die trane, wat meng, val, soos dit geloop het deur die skaapvelle, bloed wat afdrup. Bloed, die heelpad. Daar!

Nou sê Hy: "Julle moet weggaan uit My Teenwoordigheid."

100 En ek kan Eva en Adam sien, met hulle arms om mekaar, wat gaan, uitbeweeg soos *hierdie*, daardie ou skaapvelle wat teen hulle been slaan, bloederig, slaan teen hulle been. [Broer Branham klap sy hande een keer—Red.]

101 Dan kan ek al daardie ruimte sien, wat God was. God het geen begin van dae, einde van jare gehad nie. Hy is vir altyd en vir altyd. Ek kan al daardie groot ruimte bymekaar sien beweeg soos *hierdie*, afkom soos 'n tregtervorm soos daardie, en dit het reguit afbeweeg, soos Hy daardie klein paartjie begin bekyk het wat afgaan deur die tuin van Eden, bloederige velle wat slaan teen hul been. Hy kon dit nie verduur nie. En dit het afbeweeg, o, dit het dit afbeweeg na die diepste hart van God, gespel l—i—e—f—d—e: "God het. . . so liefgehad." Hy kon hulle net nie sien gaan nie.

102 Hy het hulle teruggeroep, gesê: "Ek gaan vyandskap stel tussen jou saad en Satan se saad." Toe, toe dit gedoen was, was by Golgota; toe God Self afgekom het deur 'n vrou, gebore uit 'n maagd.

103 Hoedat ek graag daar sou wou deel, net 'n bietjie, in Eden. Let op toe hulle uitgedryf was uit die tuin van oortreding. Al die seëninge afgesny as gevolg van oortreding.

104 En ek dink, vanaand, dis wat die probleem met die Kerk is. Al die seëninge word afgesny as gevolg van oortreding. Daar het julle dit.

105 Uitgedryf uit die tuin van Eden! Nou wil ek hê, hier kom. . . toe Kain en Abel, die twee seuns van Adam en Eva, uitgekom het om 'n offer te maak.

106 Ek glo die groot Gérub was by die oostekant van die hek, en daardie Swaard wat heen—en—weer swaai, en daardie hek daar bewaak wat in Eden ingegaan het. Let op, Vuur, die Heilige Gees Vuur wat die hek bewaak.

107 En, vandag, dis wat die hek bewaak. As jy bang is vir die Heilige Gees en Vuur, sal jy nooit inkom nie. Vurig, die Swaard van God! God is 'n verterende Vuur, wat daardie Boom dophou, wat daardie Boom van die Lewe bewaak.

108 En nou let op, dan, hierdie is 'n pragtige prentjie. O, goeiste! Ek kan Adam sien of...Kain en Abel, liewer, wat nou werk, of uitgaan om 'n offer te maak. Ek glo hulle het hulle altaar reg by die hek gebou, by die Troon, waar hulle kon aanbid.

109 Let op, hier kom Kain. Hy het waarskynlik die hele jaar gewerk, geswoeg, alles gedoen wat hy kon om die heel grootste appels te kry, of die heel grootste pampoene, of wat ook al hy gehad het, dit gebring na die hek. Vir hom 'n altaar gebou reg daar langs die hek, in die Teenwoordigheid van God. Al sy vrugte gesit, en die groot varklelies en alles, en hulle almal korrek op die altaar gelê, toe gekniel en God aanbid.

110 Nou wil ek hê julle moet...Ek hoop hierdie sink diep af, soos dit nooit tevore nie, totdat julle dit begryp, sien. Nou let op.

111 As God net van jou verwag het om kerk toe te gaan, was Kain net so regverdig soos Abel was. Kain het 'n altaar vir die Here gebou. Julle sê: "Wel, Broer Branham, ek doen nie net dit nie, maar ek maak 'n offer. Ek betaal aan buitelandse sendings, en ek..." Daardie dinge is goed. Hulle is goed. Maar God verwag meer.

112 Kain het dit gedoen, self. Sien? Hy het 'n offer gebring. Hy het die Here aanbid. Hy het neergekniel en die Here geloof, en gesê: "Here, hier is ek. Hier is ek, en ek het vir U 'n offer gebring. Ek het 'n altaar gebou." Amen.

113 In soveel woorde: "Ek's 'n lidmaat van 'n kerk." Het dit die bodem getref? Kyk. "Ek is 'n lidmaat van 'n kerk. Ek glo in U." Dit sal nou na die bodem toe gaan. Laat dit regtig diep insink. "Ek is 'n gelowige in God. Ek het 'n altaar gebou. Ek het 'n offer gebring. En hier is ek, Here. Ek aanbid U." En God het Sy rug daarop gedraai. Reg.

114 "En Paasoggend," soos 'n pastoor van hierdie stad gesê het: "jy weet wat ek doen, prediker, op Paasoggend?"

Ek het gesê: "Wat?"

Gesê: "Ek vertel my mense, ek wens hulle 'n baie 'Gelukkige Kersfees' toe."

Gesê: "Hoekom?"

Gesê: "Ek sal hulle nie weer sien tot volgende Pase nie."

115 Almal kom uit op Pase, dis al, koop nuwe hoede en nuwe klere. En wat het dit met Christus te doen? O! En daar's

miljoene dollars wat hierdie jaar spandeer word, môre, in die Protestantse sfeer, van lelies, groot pragtige lelies; elke lidmaat sal omkom en dit op die altaar lê. God gee nie om oor die lelie op die altaar nie. Hy wil jou op die altaar hê. Dit is nie die lelie nie; dit is nie jou offer nie. Jy is die kêrel wat op die altaar moet wees. Dis die verskil. Om op die altaar te sit wat God vereis, is jy.

116 Nou wil ek hê julle moet oplet hoedat, daardie karaktertrek, dit was Satan in Kain. En let op dat die einste . . .

117 Nou dit behoort julle baie goed te laat voel, party van julle wat 'n pelgrim en 'n rondreisende persoon is. En ons sal miskien moet sê: "Wel, ek wens ons kan *hierdie* in ons kerk doen, en *daardie*." Wees tevrede. Halleluja! Ek sal liewer aanbid in 'n klein ou kamertjie in 'n agterste steeg, en God daarin hê, as in 'n katedraal met God nie daarin nie. Dis reg. Sekerlik. Daar! Hy was 'n arm man. Let op. Toe het hy sy offer gebring, Kain het, en dit daar bo—op gelê. Nou, let op, hy het gekom uit die lyn van Satan, want hy het verwag God moet dit aanvaar, omdat dit pragtige vrugte was, iets wat hy gedoen het, self.

118 En soveel mense sê: "Wel, ek behoort aan die sekere verskillende ordes. En ek—ek gee aan die Rooi Kruis, en ek gee aan liefdadigheid. Ek skenk aan kerke. Wat daarvan, Broer Branham?" Dis alles goed.

119 Maar: "Behalwe as 'n mens wedergebore word, sal hy op geen manier in die Koninkryk van God ingaan nie." Let op daarna.

120 Daardie liefdadige dinge is goed, maar buite . . . Dis nog nie God se voorsiende weg nie. Kain het op sy eie manier gekom. En baie, vanaand, kom op hulle eie manier.

121 Jy kan dit nie eens beredeneer nie. Wel, redenasies kan nie eens . . . Jou redenasies is nie eens geskik nie. Jy's nie geskik om Dit uit te redeneer nie. As jy Dit kon beredeneer, sou Dit nie meer van geloof wees nie. Jy moet dit offer deur geloof.

122 Nou, julle sê: "Broer Branham, jy bedoel ek moet daar afgaan en—en gevul word met die Heilige Gees en aangaan soos die res van hulle?" As jy verwag om saam met die res van hulle te wees, moet jy. Dis al. Ja, meneer. Dis al. Jy kan neem . . .

123 Naäman het dieselfde ding gehad. God het vir die profeet gesê: "Sê hom: 'Gaan af en doop sewe keer.'"

124 Hy het gesê: "Is hierdie water nie skoner en beter nie?" Maar dit was daardie water van die Jordaan; lyk partymaal redelik sleg.

125 Maar ek wens elkeen hier vanaand wou kyk na Golgota, en wat dit God gekos het negentien honderd jaar gelede. En sou julle hand opsteek, sê: "Ek sal die weg saam met die Here se veragte paar neem"?

126 Julle sê: "Ek moet aansluit by daardie kêrels wat Broer Thom... of party van hulle wat 'holy—roller' genoem word?"

127 Broer, ek was om die wêreld, baie amper drie keer, en ek het nog nooit 'n "holy—roller" gesien nie. Nee, meneer. Ek het heiligheid gesien, maar nie "holy—rollers" nie. Dis die naam wat die duiwel aan die Kerk vasgespyker het. God het gesê: "Sonder heiligheid, sal geen mens God sien nie." Jy kan maak soos jy wil, daaroor. Dis God se weg.

128 Julle sê: "Mense wat skree en gil en aangaan?" Broer, dis wat dit is. "Tog," julle sê: "dit, dit lyk mal, vir my."

129 Dis waarom jy behoort wedergebore te word. Wanneer jy wedergebore word, dan sal Dit nie "mal" wees nie. Jy sal saam met ons wees. Hulle het dieselfde gedink as wat jy het, eers. Dis reg. Hulle het dieselfde gedink as wat jy het, totdat hulle Daarin gekom het, self. Dis 'n verandering, 'n bekering. *Bekeer* beteken om enigiets te "verander." En behalwe as 'n mens sterf vir homself... en sê: "Here, ek weet niks daarvan nie. Neem my net in." Amen. Dan sal God dit doen. Sien?

130 Nou, Kain het gesê: "Ek het al hierdie neergesit." God het dit geweier. Hy het dit alles mooi gemaak.

131 En miskien dink jy: "Wel, ek gaan na die sonsopkomsdiens; ek moet 'n nuwe hoed hê."

132 'n Meisie sou eenkeer in my diens sing. En sy het gesê: "Broer Branham..." Haar moeder het gewas oor 'n waskom, om 'n bestaan te maak. En sy moes een van daardie "kartels" in haar hare hê, julle weet.

133 Wat is dit, manikuur? Of wat is dit wat julle dié ding noem, wat ook al die ding is in haar hare? Ek weet dis verkeerd. Ek kan nooit dink aan daardie naam daarvan nie. Ek weet nie veel daarvan nie. Toni? [Iemand sê: "Nee. Permanent."—Red.] Permanent, daarin, dis wat dit was.

134 En sy moes een in haar hare hê voordat sy in die koor kon sing. En haar arme ou moeder wat was oor 'n waskom, om vir haar 'n bestaan te maak. Toe sy gegaan het en vir haar 'n permanent gekry het, en ek het gesê ek sou haar nie laat sing nie, want sy was nie geskik om te sing toe sy dit daaraan gedoen het nie. Reg!

135 God help ons om die preekstoel skoon te hou, in elk geval. Dis wat die probleem is met die wêreld vandag, in hulle...?...Luister, broer. Ek glo in 'n outydse sassafras

ondervinding, ver daar oorkant in die bosse, waar jy al die wortels van bitterheid uitgrawe, en die grond omdolwe, dis reg, die saad plant.

Nou, let nou op, Kain, hy het gedink: "Die skoonheid."

136 Hulle dink: "Wel, nou, ons kerk! Ons sal 'n nuwe kerk bou." Dis goed. Alles wat van skoonheid is, is goed, as jy die Here Jesus saam met dit neem. Dan as jy Hom net eerste sal kry, sal Hy sorg vir die res daarvan.

137 Iemand het gesê: "Broer Branham, glo jy hierdie meisie behoort na die altaar te kom, terwyl sy so lyk?"

138 Ek het gesê: "Broer, dit word lentetyd. Al daardie dwergeike hierbuite, elkeen van hulle, het die blare reg aan hulle wat hulle verlede herfs gehad het. Maar ons hoef nie die blare te gaan afpluk, om nuwe blare te laat uitkom nie. Laat die nuwe lewe net opkom, en die ou blaar val af." Dis reg. Amen.

139 Luister. Mag ek dit sê, ook. As die ou blaar nie afval nie, wys dit die nuwe Lewe het nie gekom nie. Moet nou nie vir my kwaad word nie. Ek praat van Jesus. Goed. Daar is dit. Goed.

140 Kyk wat dit ons Hemelse Vader gekos het. Kyk wat Hy nou gedoen het.

141 En daar kom Kain, en hy het sy offer gemaak. Hy het aanbid. Hy het kerk toe gegaan. Hy's net so goed soos die volgende kêrel.

142 Esau was dieselfde. Esau, in sy karakter, was 'n beter man as Jakob, meer van 'n heer! Hy het sy vader liefgehad; en die dinge wat hy gedoen het! Maar God het Jakob gekies.

143 Let nou op toe Abel gekom het om sy offer te maak, wel, dit was nogal 'n verskil toe Abel gekom het. Hier kom Abel. Hy het nie gewerk nie, hy het nie probeer om die grootste kerk in die dorp te vind om na toe te gaan nie. Hy het nie probeer om die beste klomp mense te vind om mee te assosieer nie. Amen. Hy het net iets geneem wat hy gehad het en gekom. Dis al. Hy was 'n skaapwagter. So hy het net oorgereik en 'n lam gekry, en geknoop . . . Ek reken hulle het nie enige tou in daardie dae gehad nie, so hy moes 'n wingerdloot geneem het en dit om sy nek gedraai het.

144 Maar waarvan het dit gespreek? Hulle het Hom na Golgota gelei. Hy was die Lam. Gesê: "Hoekom was Hy gebore in 'n skuur?" Wel, lammers word nie in huise gebore nie. Hulle word in skure gebore. En hulle was gelei . . . hulle het gelei na die slagting soos 'n lam. En hulle het Hom weggelei, Hom na Golgota opgelei. Hy was God se Lam, amen, van die grondlegging van die wêreld af. Wanneer ek daaraan dink, daar. Daar kom Abel se klein lammetjie. Daar kom God se Lam.

145 Wanneer ek daaraan dink, draai my hart net om en om. Wanneer ek dink, ek, 'n arme, onwaardige, goddelose sondaar, sterwend sonder God, sonder Christus, in die wêreld, sonder hoop! En in bepaalde seisoen het Christus gesterf in my plek, die pragtige Een, en is verag en verwerp, dat ek aanvaar mag word voor Sy aangesig. In my plek! O! Ek kan net nie daaroor kom nie. Ek kan my net nie voorstel hoe Hy dit vir my kon doen nie. Wie was ek? Dan, julle sê: "Het Hy dit vir jou gedoen?" Ja.

146 Die Heilige Gees het gekom, my opgesoek, eendag, en gesê: "Hy het dit vir jou gedoen," en ek het Hom geglo. Ek het Hom geglo. Ja, meneer. Ek het Hom aanvaar, en ek het gevind dit was so. Maak nie saak wat die mense gesê het hulle was: "hulle was fanatikusse," of wat ook al hulle was nie; ek het God geglo. En ek...En Hy het gedoen net wat Hy gesê het.

147 Ek kan klein Abel sien. Kyk nou. Goeiste! Ek kan Abel sien gaan en hierdie klein wingerdloot kry, uitreik en 'n klein manlike lammetjie neem, kry, eerste van die ou moederooi, hierdie loot om sy nek draai. Hier kom hy, en trek hom. Nie veel skoonheid daaraan nie, is daar? Trek hom op soontoe. Toe het hy hom bo by 'n groot rots gekry, wat daar gelê het aan die oostekant van die hek. Nou let op.

148 Kain het waarskynlik heel jaar geswoeg, om die beste oes te maak wat hy kon, gedink hy kon God daardeur behaag.

149 En baie mense sê: "Ek gaan ophou lieg. Ek gaan ophou steel. Ek sal ophou rook. Ek sal draai na 'n beter klas van mense. Ek sal aan een of ander genootskap behoort."

150 Hier is dit! God gee nie om oor jou nuwe bladsy omblaaiery nie. Hy wil hê jy moet jou hart draai na Christus, en Hom uit jou laat maak. Nie wat jy kan doen nie. Dis nie deur goeie werke wat ons gered word nie, maar deur Sy genade word ons gekoop. "Nie deur werke nie, sodat geen mens kan roem nie." Want ons is—want ons is God s'n omdat...Dit is nie wat ek is nie, dit is nie wat ek doen, self nie. Dis wat Christus, in God, gedoen het vir my en vir jou.

151 Let op, pragtige tipe. Hier kom hy, en trek die klein lammetjie, trek hom saam. Ek kan my verbeel die klein kêreltjie wat val, miskien geweet wat naby was, sy klein voetjies gesleep. Perfekte tipe van Christus wat die kruis sleep, God se Lam wat afkom deur Jerusalem, vallende, swak.

152 Hier kom die klein kêreltjie, blêrende. En toe hy hom bo by daardie groot rots gekry het, hom op die rots gelê, 'n stuk skerp klip geneem...Ek weet nie, reken hulle het geen messe gehad in daardie dae nie. Hom so neergelê. Hom agter sy kop gevat, en hom opgetrek soos *hierdie*, 'n me—...of die klip geneem, en sy klein keeltjie begin kap, en die klip het deur sy keel begin slaan. Op daardie rots het die lam gesterf, bloeiende, blêrende,

bloed wat spat, sy klein aartjies gesny, die bloed wat oral vlieg. Sy klein wit wol het toe rooi gebaai geraak met bloed. God het afgekyk uit die Hemel, en gesê: "Daar is dit. Nou het jy dit. Dis die manier." Die bloed wat spuit uit sy klein aartjies.

153 Wat was dit? Van die Seun van God, negentien honderd en iets jaar gelede, vanmiddag. Hy was gelei uit die tronk. Hy was geneem na die oordeelsbank; en van daar af, na die folteringsaal; van daar af, op na Golgota, opgetrek teen die heuwel. Simon, die Ciréne, wat Hom die kruis help dra het. En daar, gesterf, op die Rots van die Eeue, met Sy Bloed uit Hom uitgeslaan. Sy liggaam gewond. Halleluja! Yslike groot ou stukke spoeg van spottende soldate op Sy gesig. En Hy het gesê: "As My Koninkryk van hierdie wêreld was, sou Ek My Vader vra, Hy sou My skares van Engele gee wat sou kom en vir My veg. Maar hierdie is nie My Koninkryk nie.

154 "Maar U Koninkryk kom. Laat U wil geskied." En dit sal baie spoedig hier wees. "U Koninkryk kom. Laat U wil geskied." O, goeiste!

155 Toe Billy Sunday gesê het, eenkeer, dat: "In elke boom het daar 'n Engel gesit," gesê: "Hy trek net jou hand los en wys jou vinger, dis al wat jy hoef te doen. Ons sal die saak hieronder oplos." Goeiste, is dit nie die waarheid nie!

156 Kajafas het gekyk, en gesê: "Hy het andere gered; Homself kan Hy nie red nie." Dit was die grootste kompliment wat ooit vir Hom gegee was. As Hy Homself gered het, kon Hy nie andere red nie. So Hy het Sy lewe gegee, sodat Hy andere kon red. Halleluja! Amen.

157 "Ons het almal soos skape weggedwaal; God het die ongeregtigheid van ons almal op Hom laat neerkom. Hy was gelei na die slagting soos 'n skaap; en gelei soos 'n skaap, stom, voor haar slagters, het Hy nie Sy mond oopgemaak nie. Tog was Hy deurboor vir ons oortredinge, vir ons ongeregtighede verbrysel; en die straf wat vir ons die vrede aanbring, was op Hom; en deur Sy wonde het daar vir ons genesing gekom." Hoe kan jy sulke weergalose liefde verwerp? Om Hom te sien soos Hy teen die heuwel opsteier; arme, klein, swak, tenger liggaam wat buig onder die vrag!

158 Ek dink aan die digter toe hy daar gesit het daardie dag, hy het 'n vlugtige blik gekry, en hy het geskryf.

> Tussen skeurende rotse en verdonkerde hemele,
> Het my Verlosser Sy kop laat sak en gesterf;
> Die geopende sluier het die weg geopenbaar
> Na die Hemel se vreugde en eindelose dag.

159 Wat 'n Verlosser! O, goeiste! Hoe kon ons ooit, hoe kon ek, sulke weergalose liefde verwerp, aan Een Wie dit sou doen vir my en jou?

160 Ek vertrou, vanaand, my broer, suster, dat jy sal kom. God, dit was God se voorsiende weg. Dis die weg vir jou. Dis die enigste Een Wie enigiets te doen kan hê met jou. Dis die Een wat jou plek geneem het. Dis die Een wat vanaand staan, 'n opgewekte Verlosser, wat staan aan die regterhand van die Vader, vanaand; jou sien smeek en pleit vir elke sondaar wat in hierdie gebou is, om na Hom toe te kom. Ek vertrou dat julle sal. Ek vertrou dat julle nie hierdie—hierdie Pase sal laat verbygaan nie.

161 Liewe vriende, ons is aan die einde van die pad. Ek glo ons is, met my hele hart. Ons is onder by die end van die pad. Mag die Here Jesus julle seën. Mag Hy julle 'n nuwe skepsel maak in Hom, vanaand, is my gebed. Mag Hy julle lei. Eenkeer in die...

162 Daar was 'n ou blinde man in die Bybel, met die naam van—van Bartiméüs. Ou blinde Bartiméüs, hy het twee klein duifies gehad, word ons vertel deur die geskiedenis. Dat hierdie klein duifies altyd buite sou sit en klein bollemakiesies bo—oor mekaar doen, en die mense sou—sou hulle hou...Hy sou sy beker uithou, en dan wanneer die—die mense sou verbykom, sou hulle hierdie klein tortelduifies dophou wat klein bollemakiesies doen, en hulle sou muntstukke ingooi vir die ou blinde bedelaar. Hy was 'n getroude man en het 'n klein dogtertjie gehad. Hy het nooit die klein dogtertjie gesien in sy lewe nie. Sy was omtrent twaalf, veertien jaar oud, op die stadium wat ons nou gereedmaak om in sy lewe in te gaan. En hy het gesit...

163 Een aand, gesê sy klein dogtertjie het siek geword, en hy het na die Here toe gegaan. En hy het gesê: "Here, as U my klein dogtertjie sal genees, sal ek my twee duiwe aan U offer, môre." So hulle...Die Here het sy klein dogtertjie genees, en hy het die twee duiwe geoffer. Naderhand, sy...

164 En die eerste ding wat jy weet, het sy dierbare vrou siek geword, en sy het gedink sy was...Hulle het gedink sy sou sterf. So hy gaan uit na die Here, in die nag, sy pad gevoel teen die kant van die muur van sy huis. Neergekniel in die veld, en gesê: "God, God, as U net my vrou se lewe spaar, sal ek môre my lam vir U offer."

165 Nou, julle het blinde manne gesien wat deur 'n hond gelei word vandag. Hulle lei daardie honde op om hulle te lei. In daardie dae, het hulle skape opgelei om mense te lei, en so het hy 'n—'n—'n lam gehad wat hom rondgelei het.

166 En hy het gesê: "Here, as U net my vrou sou gesond maak, wel, dan, sal ek môre my lam aan U offer." En sy vrou het gesond geword.

167 En die volgende dag het hy opgegaan na die tempel, en sê die hoëpriester, Kajafas, het buite gestaan en gesê: "Blinde Bartiméüs, waarheen gaan jy?"

168 Hy het gesê: "Ek gaan op na die tempel, O hoëpriester, om my lam te offer. Ek het die Here belowe, as Hy my vrou sou genees, sou ek my lam gee."

169 Hy het gesê: "Jy kan nie daardie lam gee nie, Bartiméüs, want daardie lam is jou oë." Gesê: "Ek sal jou geld gee, en jy koop vir jou 'n lam by die verkopers in die tempel."

170 Maar Bartiméüs het gesê: "O hoëpriester, ek het God nooit 'n lam belowe nie; ek het Hom *hierdie* lam belowe." O, goeiste!

171 Ek wonder of julle beloftes gemaak het soos daardie. As julle daardie algenoegsame Lam vanaand sien, dink: "Here, as U my sal laat gesond word, sal ek belowe om U te dien; ek sal alles doen wat ek kan. As U my baba sal laat lewe. . ." Of, wanneer jy staan en jou moeder het afgegaan in die graf, of jou pa of jou geliefdes: "O God, ek sal hulle ontmoet, ek sal hulle weer ontmoet!" Ek wonder of jy dit regtig bedoel het. Ek wonder of hierdie Pase gaan kom en gaan sonder dat jy dit wat jy beloof het, vervul.

172 Hy het opgegaan en sy lam geoffer. Teruggekom, iemand wat hom rondlei.

173 So hy het toe gesê, toe hy teruggekom het, gesê: "Bartiméüs, jy kan dit nie doen nie." Die priester wat gegaan het om sy lam te neem, hy het gesê: "Jy kan nie dit neem nie. Jy kan nie hierdie lam offer nie." Gesê: "Blinde Bartiméüs, weet jy daardie lam is jou oë?"

174 Hy het gesê: "Ja, ek weet dit. Maar ek het God belowe, en God sal 'n lam voorsien vir blinde Bartiméüs se oë."

175 Nie lank daarna nie, het hy gebewe in die koue, eendag; hulle het 'n geraas gehoor. God het die Lam vir blinde Bartiméüs se oë voorsien. Hy het afgekom in die straat. Hy het gesê: "Wat's al hierdie geraas?" Daar's gewoonlik geraas waar Hy is. Gesê: "Wat's al hierdie geraas?"

Hy het gesê: "Een, Jesus van Násaret, het verby gegaan."

176 Hy het sy jas neergegooi, nie gekyk waar dit heengaan nie; hy het nie toe omgegee nie. God het 'n Lam voorsien. Hy het tot by die Lam gekom. Hy het gesê: "O Jesus, U seun van Dawid, wees genadig! Wees genadig!"

177 Die ryk mense en diegene wat rondom gestaan het, om naby aan die profeet te kom, aan die koning; hy het gesê: "O, bly stil, Hy kan jou nie hoor nie."

Hy het al meer geskree.

178 Party van hulle het gesê: "Die dae van wonderwerke is verby. Daar is glad nie so 'n ding soos daardie dag nie."

179 Hy het al harder geskree: "U seun van Dawid, wees my genadig! Wees my genadig." God het die Lam voorsien.

180 Daardie selfde Lam wat Hy voorsien het vir blinde Bartiméüs se oë, het Hy vir jou voorsien; negentien honderd en iets jaar gelede, vandag, soos Hy Golgota opgeklim het, oorkant, en Homself geoffer het, heel gewond en uitmekaar gekap.

181 Luister, vriend. Onthou, Abel het uitgegaan in sy kudde en die lam gekry, en dit doodgemaak op die offerblok. En . . . [Leë kol op band—Red.] . . . beter hierdie nou snap. Abel het op dieselfde rots gesterf waarop sy lam gesterf het.

182 Is jy gewillig, vanaand, om te sterf vir jouself? Is jy gewillig om te sterf vir alle gedagtes van jouself? Lê net op die rots, saam met jou Lam daar, en sterf. Sê: "O God, wees genadig." Wanneer ek dink aan mans en vroue wat aan trots dink, jong mans en vroue wat hulle lewens sal oorgee aan dinge! En ouer mense, ook, wat dink aan hulle werk en aan hulle prestige en aan hulle buurt, of so—iets!

183 O, hoekom kruip jy nie oorkant teen Golgota op, vanaand nie? Halleluja! Laat jou eie lewe uitgekap word, en sterf oorkant op die kruis saam met Hom. Gooi jou arms om die "Rots van die Eeue, gekloof vir my, laat ek myself in U versteek. Terwyl die nabye, ou waters rol, terwyl die storms steeds hoog is, versteek my, o, my Verlosser, versteek my. Laat die wêreld doen wat ook al hulle wil. Laat die teoloë doen wat ook al hulle wil; ek wil nie hulle teologie hê nie. Wat ek wil hê is Jesus Christus in my hart. Laat my sterf saam met my Lam."

184 O, ek weet hoe hard dit was daardie nag toe ek in daardie klein ou gekleurde sendingstasie ingeloop het daarbuite, en al die wit mense wat daar rondstaan, gesê het: "Daar gaan hy in 'n gekleurde sendingstasie in." Dit was hard. Ek het daar opgeloop met 'n hele klomp Kentucky trots in my, soos daardie, maar God het gesê: "As jy Dit wil hê, loop reguit aan daar in." En ek het reguit daar ingeloop en neergekniel by 'n altaar, en daar het ek gebly totdat die Lam . . . ek het gesterf vir die ou self, Bill Branham, twintig jaar gelede. Halleluja!

185 "Ek was gekruisig saam met Christus. Tog lewe ek; nie ek nie, maar Christus lewe in my." Eendag in daardie glorieryke opstanding, wanneer Hy kom, my liggaam mag rus onder die grond daarbuite. Maar wanneer dit gebeur, sal julle die gras sien terugbeweeg, en ek sal voortkom, in Sy groot glorieryke beeltenis, langs baie van hulle, halleluja, want ek ken Hom in die Krag van Sy opstanding.

186 Ek vertrou dis wat elkeen van julle doen, vanaand, kruip reguit oorkant op teen Golgota, vanaand. Laat ons nou 'n klein reis onderneem.

187 Terwyl, jy vir ons die akkoord sal gee, as jy sal, suster, van *Nader, My God, By U*. Terwyl ons is . . .

188 Julle sê: "Dis 'n begrafnis." Wel, broer, as daar ooit 'n tyd was wat ons 'n begrafnis nodig het, is op die oomblik, wanneer mense sal sterf vir hulself en trots.

189 Laat ons ons hoofde buig, stil nou, terwyl sy vir ons 'n klein akkoord gee, as dit reg is.

190 O God, o, as ek dink wat oorkant gebeur het! Uh! Selfs my bene bewe, om te dink! Ek dink daaraan om daardie Lam te sien, toe hulle Hom gekap het, ja, dorings op Sy kop gesit en dit afgedruk het. Die soldate het in Sy gesig gespoeg, en gesê: "U Koning, doen nou iets daaraan."

191 Hy was die Profeet van profete. Hulle het 'n lap om Sy gesig gedraai, en Hom op Sy kop geslaan, met 'n riet, gesê: "Nou profeteer, vertel ons wie U geslaan het."

192 Maar die profeet het gesê: "Hy het nie Sy mond oopgemaak nie." Hy het dit klaar vertel.

193 Sy hande vasgemaak, agter Hom. Eenkant gestaan, met 'n groot sweep, en Hom geslaan tot Sy kosbare ribbes deur Sy rug gewys het; die Bloed wat langs Sy sy afloop, wat afdrup op die grond. Ek hoor Hom nou loop; uit Sy sandale hoor ek die bloed uitpers. Dit was Emmánuel. Dit was God, God se Bloed.

194 En ek sien hulle neem, die kruis op Sy rug sit; daardie ou versplinterde, gehawende, ruwe kruis. En daar gaan Hy, wat lê oor daardie seer rug, af deur die straat het Hy gegaan. Die skreeuende skare, wat lag, spot met Hom: "Daar gaan daardie Profeet. Daar gaan daardie groot Jesus. Daar gaan die Goddelike Geneesheer."

Maar Hy's my Here! O God, ek het. . . Laat my klim saam met Hom.

195 Daar gaan Hy, op teen die heuwel. Ek sien die jong, halfgeklede vroue, wat rondhardloop, en spot. Hulle kêrels, wat mekaar omhels, soos hulle teen die heuwel opgaan. Broer Ward, dit het nog nie veel verander nie.

196 Ek kan die groot kerklidmate sien, wat sê: "Kyk, dit was die Kêrel wat ons kerk sou verskeur; gepreek het teen ons pastoor. Kyk nou na Hom!" Maar die profeet het gesê dit moet so wees. Hy was God se Lam.

197 Ek sien Hom soos Hy Sy kop draai, en die spoeg wat afgly teen Sy baard. Rol Sy oë op na die Hemel; kreun, en beweeg 'n bietjie verder.

198 Here, deur geloof, wil ek dit nou saam met Hom stap. Ek wil Hom op die rug klop, sê: "Here, ek sal hier staan. Sê my net wat om te doen, ek sal dit doen. Hoe ek U waardeer, Here!"

199 Oorkant op die heuwel, toe hulle Hom neergelê het, Sy kosbare hande teruggetrek het. Daardie hande wat die koors

weerstaan het; daardie hande wat gesê het...aan daardie arme weduwee vrou se seun, toe dit sy voorkop aangeraak het, of die kis waarin hy gelê het; het hy lewendig geword.

200 Daardie Een Wie Dorkas teruggeroep het na die lewe. Daardie Een Wie Jaïrus se dogter geroep het na die lewe. Daardie Een Wie gesê het: "Lásarus, kom uit!" Daardie lippe bloei nou, droog, huilend.

201 Soos die groot wrede spykers indryf in Sy hande en in Sy voete! "Hulle het My hande en My voete deurboor," het die profeet gesê, sewehonderd jaar voordat dit gebeur het. Wat was dit? Dit was Abel se Lam. Daar het hulle hom onder in die grond gegooi, en die vlees het geskeur. Sy arme liggaam het gebewe.

Gesê: "Ek het dors." Hulle het Hom asyn gegee.

202 Hulle het geterg en gespot, die spot gedryf met Hom, gesê: "U groot wonderwerker, doen nou iets daaraan."

203 Maar toe het die hemele begin donker word, weerlig het begin flits. God het Sy aangesig weggesteek; Hy kon dit nie meer verduur nie. O God, hoe wreed moet die sonde wees! Hoe wreed, hoe wreed, wat daardie kosbare Een dit laat doen het. Selfs so 'n prys wat Hy betaal het totdat God Self Sy aangesig weggesteek het. Die Engele het hulle gesigte versluier, en omgedraai, om saam met Hom te ween. Die maan en sterre kon nie enigsins verder gaan nie. Hulle kon nie meer skyn nie. Die einste God wat hulle geskep het, was sterwend aan die kruis. En Hy het Sy hoof gebuig.

204 Voor Hy dit gedoen het, het Hy daar afgekyk na daardie mense wat gedobbel het vir Sy kleed, vervul wat die profeet gesê het. Gesê: "Vader, vergewe hulle; hulle weet nie wat hulle doen nie." Alles in liefde, Adam se Lam, God se voorsiende Lam, geslag van die grondlegging van die wêreld af. Daar het Hy gesterf, sonder vriende, selfs deur God Self verlaat. God, en, dan, Sy Eie Vader, het Hom versaak; bloeiende.

205 Tog, ons gaan rond aan die lag, vrolikheid, net asof niks gebeur het nie.

206 O God, dit was daardie Bloed! Toe oorkant in die hospitaal, die dokter gesê het "hy's sterwende," was dit daardie Bloed wat my genees het. 'n Klein ou sondaarseuntjie wat hier rondgehardloop het, dit was daardie Bloed wat my sondes vergewe het. Dit was daardie Bloed wat geneem het... wat my uit 'n liederlikheid van 'n plek geneem het waarin ek gelewe het, en my gesit het en my U seun gemaak het. O...?...en sterwende Lam, U kosbare Bloed! Hou my naby die kruis, Here.

207 Dis my visioen. Dis wat dit oorkant is, liefde, God se hele groot hart wat daar afbeweeg. En almal wat deur Hom kom,

sal nie verwerp word nie. Hulle ontvang almal ewigdurende Lewe. "Hy wat na My toe kom, sal Ek op geen manier uitwerp nie."

208 God, mag elke indiwidu hier huis toe gaan, vanaand, met dit in hulle gedagte, dink aan: "Wat 'n Offer! Wat het dit gekos om te verlos? Wat het dit God gekos?" Ons nooit enigiets gekos nie. Dit het God Sy Seun gekos. Dit het God die grootste prys gekos. Dit het Christus Sy lewe gekos. Hy was die Roos van Saron; maar om die geur uit 'n roos te kry, moet jy dit stukkend druk. Sy pragtige lewe was stukkend gedruk, op 'n jong Man van drie—en—dertig en 'n half jaar, sodat ons mag lewe.

209 Nader, my God, by U! Bly naby my, Here. Bly naby my. En wanneer ek kom aan die einde van hierdie pad, my lewe eindig, Here; mag Hy, Wie daar gesterf het, naby my kom dan. Mag elkeen hierbinne ook so wees.

210 Môre, Here, of oormôre, 'n klein vroutjie begrawe wat hier in hierdie kerk gesit het eenkeer, geluister het na die preek. U weet nou alles van haar. As sy gekom het, is sy veilig. As sy nie het nie, is sy verlore.

211 O God, wees genadig. Mag elke man en vrou, soos hulle hierdie gebou vanaand verlaat, na hulle huise gaan; gaan, en ernstig dink: "Niks in my arms nie; net eenvoudig aan U kruis." En mag elkeen sterf op daardie kruis.

212 Here, terwyl ek hier by hierdie preekstoel is vanaand, hierdie klein ou sementstruktuur, wy ek my lewe aan U. Ek dank U vir wat U vir my gedoen het. En ek wy myself opnuut toe, op hierdie kruisigingsnag herdenking aan U. Neem my, Here. Vergewe my, al my foute en probleme. Maak my sterk en kragtig, Here, in die Gees van God, dat ek siele mag wen vir U.

213 En seën hierdie gemeente, want ons vra dit in Sy Naam. Vergewe elke sondaar. Eis elke teruggevallene weer terug.

214 Terwyl ons ons hoofde gebuig het, en elke sondaar man en vrou hierbinne net nou, klein seuns en meisies, almal van julle. Party van julle jong mense daaragter, moes hard praat met julle, die ander aand. Ek haat om dit te doen. God seën julle harte. Julle mag gedink het Broer Branham was rof, maar ek—ek het julle lief. Ek het gesit waarvandaan julle begin het. Ek weet wat dit is; dis waarom ek dit gesê het, gekyk of julle nie net ons Here sou liefhê nie. Bid vir my, bid hierdie sal 'n toewydingstyd vir my wees. Party van julle ma's en pa's, ouer mense, maak hierdie die tyd van toewyding, net nou, sal julle? Aanvaar Hom in julle hart. Glo Hom met julle hele siel.

215 Nou terwyl ons hoofde gebuig is, sou iemand onthou wou word in gebed? As julle wil, steek net julle hand op, sê: "Broer Branham, onthou my. Ek wil nader aan God wees." Goed, dosyne hande.

216 Vader, onthou hulle almal. Ek bid dat U dit sal skenk; hulle vrede sal hê. Soos die trane hier teen ons wange afrol en drup hier, saam met myne, preekstoel. Party van hulle met sakdoeke. Party van hulle, groot, wat sterk lyk, rowwe manne hierbinne, wat hier voor my sit, trane wat afloop van hulle gesigte, met die geplooide wange. Ontvang ons, Here. Vergewe elkeen van ons in die Goddelike Teenwoordigheid hiervan. Dierbare God, vanaand, vergewe ons, Here, jonk en oud. Mag ons gered wees op daardie Dag, en geneem word na U Koninkryk, want ons vra dit in Sy Naam. Amen.

217 Nou kan julle staan op julle voete, stil. Nou hou net julle hoofde gebuig. Stadig:

> Nader, my God, by U, nader by U;
> Selfs al is dit 'n kruis wat my oprig;
> steeds sal my hele lied wees...

218 [Broer Branham bid stil vir die mense—Red.] "God, My God, My God, waarom het U My verlaat?" Kom, Here, seën hierdie harte. [Broer Branham gaan voort om vir die mense te bid.]

219 Sal julle net, eerbiedig, sonder om met enigiemand te praat, enigsins, sonder om nog een woord te sê, net die gebou verlaat, stil nou, en na julle huise toe gaan. Draai net en gaan na julle huis nou. Sonder om 'n woord te sê, draai en gaan uit. God sy met julle.

220 [Broer Branham wag soos die gemeente begin om die gebou stil te verlaat, terwyl die orrelis en pianis voortgaan om *Nader, my God, by U* te speel—Red.]

221 "Ons het almal soos skape weggedwaal; die Here die ongeregtigheid van ons almal op Hom laat neerkom. Maar Hy was deurboor vir ons oortredinge, vir ons ongeregtighede was Hy verbrysel; en die straf wat vir ons die vrede aanbring was op Hom."...?..."Tog het ons Hom gehou vir een wat geplaag, geslaan en verdruk was."

222 [Broer Branham gaan voort om stil vir die mense te bid, terwyl die orrelis en pianis voortgaan om *Nader, my God, by U* te speel—Red.]

Die Wreedheid Van Sonde, En Die Straf Wat Dit Gekos
Het Om Ons Lewens Van Sonde Te Bevry, Vol. 13 No. 1
(*The Cruely Of Sin, And The Penalty*
That It Cost To Rid Sin From Our Lives, Vol. 25 No. 4)
Hierdie Boodskap deur Broer William Marrion Branham, oorspronklik in Engels gelewer op Sondagaand, 3 April, 1953, by die Branham Tabernakel, in Jeffersonville, Indiana, V.S.A., was oorspronklik van die magnetiese bandopname afgeneem en onverkort deur Voice of God Recordings gedruk. Hierdie Afrikaanse vertaling was gedruk in 2000 deur:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

Kopiereg kennisgewing

Alle regte voorbehou. Hierdie boek mag gedruk word op ‘n tuisrekenaar vir persoonlike gebruik of om uitgegee te word, gratis, as ‘n middle om die Evangelie van Jesus Christus te versprei. Hierdie boek kan nie verkoop word, op groot skaal gereproduseer word, op ‘n webtuiste geplaas word, in ‘n opsoekstelsel geberg word, vertaal word in ander tale, of gebruik word om fondse in te samel, sonder die uitdruklike geskrewe toestemming van Voice Of God Recordings®, nie.

Vir meer inligting of vir ander beskikbare material, kontak asseblief:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org